

18 Νοεμβρίου 2015

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Τη χαριστική βολή αυτή τη φορά για το ελληνικό κρασί και τις χιλιάδες αμπελουργικές εκμεταλλεύσεις της χώρας σηματοδοτεί η πρόθεση του υπουργείου Οικονομικών να επιβάλλει φορολογία στην παραγωγή του, προκειμένου να καλύψει με ισοδύναμα μέτρα τις απαιτήσεις των δανειστών.

Η άποψη που εκφράστηκε από τον ίδιο τον υπουργό Οικονομικών έρχεται να εντείνει με τον χειρότερο τρόπο, τη δεινή θέση που ούτως ή άλλως ως αγρότες, οι Έλληνες αμπελουργοί έχουν περιέλθει, αφού πλήττονται επιπρόσθετα από τις επερχόμενες καταστροφικές αλλαγές στο φορολογικό και ασφαλιστικό τους καθεστώς.

Οι νοσηροί εγκέφαλοι που εισηγούνται στον υπουργό Οικονομικών το μέτρο της φορολόγησης των κρασιών αγνοούν:

- Ότι καμία ευρωπαϊκή οινοπαραγωγός χώρα δεν έχει επιβάλλει Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης στο κρασί
- Ότι οι περισσότερες επιχειρήσεις του κλάδου την τελευταία πενταετία είναι ζημιογόνες, αφού ο Έλληνας καταναλωτής περιορίσε την καταναλωτική του δαπάνη εξυπηρετώντας πλέον βασικές του και μόνο ανάγκες
- Ότι την περίοδο της οικονομικής κρίσης παρατηρήθηκε έντονη μετατόπιση της κατανάλωσης από τους εμφιαλωμένους οίνους στους χαμηλής τιμής χύμα οίνους, αφού το κρασί είναι προϊόν λαϊκής κατανάλωσης και όχι προνόμιο των καταναλωτικών ελίτ

- Ότι τα διαχρονικά προβλήματα αλλά κυρίως το ασύμφορο της αμπελοκαλλιέργειας έχει μειώσει τα τελευταία 15 χρόνια τον αριθμό των εκμεταλλεύσεων από τις 177.000 στις 145.000 δηλαδή κατά 20% με συνεχιζόμενη τάση δυναμικής μείωσης. Ανάλογη μείωση παρατηρείται και στις εκτάσεις αμπελοκαλλιέργειας.
- Ότι όλες οι αρνητικές επιπτώσεις από οποιοδήποτε αίτιο και εάν προέρχονται, μετακυλύονται τελικά στον πρωτογενή τομέα πλήττοντας πρωταρχικά το γεωργικό εισόδημα και στην περίπτωση της φορολόγησης του οίνου το αμπελουργικό εισόδημα
- Ότι η περαιτέρω μείωση του αμπελουργικού εισοδήματος θα αφανίσει τις οικογενειακής μορφής αμπελουργικές εκμεταλλεύσεις, που αποτελούν τον κορμό της αμπελοοικονομίας της χώρας προς όφελος μεγάλων οικονομικών συμφερόντων
- Ότι εξομοιώνουν επικίνδυνα τα σκληρά εισαγόμενα αλκοολούχα ποτά βιομηχανικής παραγωγής με ένα αυτούσιο παραδοσιακό αγροτικό προϊόν που είναι το κρασί, με απρόβλεπτες συνέπειες
- Ότι η επιβολή φόρου κατανάλωσης στο κρασί όπως στα αλκοολούχα ποτά, ήταν ανέκαθεν απαίτηση και επιδίωξη κέντρων εξωελληνικών συμφερόντων
- Ότι η διαδικασία εισπραξης του ΕΦΚ προαπαιτεί τη σύσταση φορολογικής αποθήκης από τα οινοποιεία, γεγονός που συνεπάγεται επενδύσεις και υψηλά διαχειριστικά κόστη λειτουργίας, με αποτέλεσμα τα περισσότερα οινοποιεία να μην είναι σε θέση να ανταποκριθούν στα κόστη αυτά και να σταματήσουν τη λειτουργία τους
- Ότι ο γεωργικός τομέας της χώρας οφείλει να συμβάλλει στην επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας και όχι να γίνεται υποκείμενο απερίσκεπτης φορολόγησης στο πλαίσιο λήψης ισοδύναμων μέτρων.
- Ότι η φορολόγηση με 0,40 € / lt οίνου υπερβαίνει κάθε λογική διπλασιάζοντας τις τιμές πώλησης του κρασιού και θέτει εκτός ανταγωνισμού τα ελληνικά κρασιά που στην εγχώρια αγορά πωλούνται από 0,40 € / lt, όσο δηλαδή ο επιβαλλόμενος ΕΦΚ, ενώ ο αμπελουργός

εισπράττει μόνο 0,20 € ανά κιλό σταφυλιού στις μεγάλες αμπελουργικές περιοχές της χώρας.

- Ότι οι εξαγωγές των ελληνικών κρασιών θα μειωθούν δραματικά λαμβανομένου υπ' όψιν του αδυσώπητου ανταγωνισμού τιμών που επικρατεί στις παγκόσμιες αγορές, ακυρώνοντας όλες τις προσπάθειες του κλάδου για εξωστρεφή ανάπτυξη των προϊόντων του

Τέλος είναι προφανές ότι παρά την άγνοια των παραπάνω επιπτώσεων, το υπουργείο Οικονομικών θα πρέπει να αναμένει πενιχρά έσοδα από την επιβολή φορολογίας στο κρασί, τα οποία δεν ξεπερνούν τα 20 εκ. €, θυσιάζοντας ταυτόχρονα ένα ολόκληρο κλάδο στο βωμό των ισοδυνάμων μέτρων, καταδικάζοντας σε ένδεια 170.000 οικογένειες αμπελουργών οι οποίες θα αναγκαστούν πλέον να εγκαταλείψουν την καλλιέργεια.

Οι επιπτώσεις στις οινοποιητικές επιχειρήσεις θα είναι καταλυτικές, αφού η σημαντική αύξηση του κόστους λειτουργίας τους, θα επιδεινώσει περαιτέρω την οικονομική τους θέση με αποτέλεσμα την ένταση του φαινομένου αποβιομηχάνισης της χώρας, την απώλεια χιλιάδων θέσεων εργασίας, αλλά κυρίως την απώλεια της αναπτυξιακής προοπτικής της χώρας.

Δυστυχώς και σήμερα επιβεβαιώνεται πλήρως η πικρή διαπίστωση των προηγούμενων γενεών ότι η Ελλάδα τρώει τα παιδιά της, αντί της προσήλωσης στην Εθνική προσπάθεια, που η συγκυρία απαιτεί.